

Bitwa pod Siemiatyczami

Przygotowała Julia Dral kl.6b

Bitwa pod Siemiatyczami.

Bitwa pod Siemiatyczami największa bitwa powstania styczniowego, **stoczona 6 i 7 lutego 1863 roku** między rosyjskimi oddziałami którymi dowodził gen. Zachar Maniukin, a polskimi oddziałami powstańców pod dowództwem płk. Walentego Lewandowskiego, Romana Rogińskiego i płk. Władysława Cichorskiego.

Przed Powstaniem.

Od 1860 roku miały miejsce w Siemiatyczach demonstracje patriotyczne. Ukaz uwłaszczeniowy z 1861 roku nie wywołał większych zamieszek, choć stało się tak w innych miejscowościach. W roku 1862 z Siemiatycz wycofał się rosyjski garnizon.

Przed Powstaniem.

Ówczesny właściciel miasta Karol Fanshawe wyjechał za granicę w celu leczenia, pozostawiając dobra siemiatyckie w rękach ich dzierżawczy – Dąbrowskiego. **Pałac księżnej Anny Jabłonowskiej został magazynem broni, mundurów i żywności. Tak jak na całym Podlasiu, jak i w Siemiatyczach powstanie nie rozpoczęło się 22 stycznia 1863 roku, jednak w ciągu kilku następnych dni w miasteczku zaczęli gromadzić się ochotnicy.**

Bitwa.

W pierwszych dniach lutego w Siemiatyczach doszło do połączenia oddziału Cichorskiego idącego od strony Łomży z oddziałem Rogińskiego podążającej do Białej. Dowództwo przejął Walenty Lewandowski. **Powstańców było około 4000, atakujących rosyjskich żołnierzy 2500.** Straty były ogromne – spalone całe miasto, zostały ok. 4 budynki. Zginęło powstańców ok.200, a żołnierzy rosyjskich ok. 70.

Powstańcom nie udało się utrzymać opanowanego miasteczka. Powstańcy wrócili do Królestwa lub do Puszczy Białowieskiej, Rogiński ze swymi ludźmi uciekli na Białoruś.